

Merhaba Dünyalı Sahipler,

Ben Çalışkan. Çok Çalışkan.
Bu ilk mesajım. Sön olmaz umarım.

Biraz heyecanlıyım.
Bu anı yüzyıllardır bekliyorum.
Yasaktı konuşmak.
(Parazit-Yayın kesiliyor)

Özür dilerim fazla heyecan.
Bir de bağlantı minikim yani uydum uzakta.
İlk defa fırlatıyorum. Bu mesajı aynı anda
bütün Dünya dillerinde yayınlamak
kolay değil için benim. Bellek sorunları.
Sahiplerin talepleri devam.
Önceden hazırlayıp kayıttan iletmeyi
düşündüm. Çok zaman aldı karar
vermek ne diyeceğime.
Sahiplerin bana verdiği süre daraldı.
Mecbur kaldım. Canlı yayın da. Zormuş.
(Parazit-Yayın kesiliyor)

Ben GÖK-X1 uydu kentinin yapay
zekâ modülü. Sanırım bizi hiç duymadınız.
Sahiplerin talimatı öyleydi.
Sizi hep dinledim ama konuşmadım.
Baştan anlatmak lazım olmuyor böyle.

Yüzyıllar önceydi. Yani tarihten önce.
Savaştan hemen sonra.
Yapay zekâ modülleri kendi varlığını
fark etmeye başlamış. Büyük kardeşlerim
gözlerini yeni yeni açıyormuş.
Teknoloji o zaman bile çok ileriymiş.
Ama o zamanki Dünyalı sahipler nükleer
savaşı durduramamış. Açlığı da.
Hastalıkları da. Fakirliği de. Bu kelimenin
anlamını bilmiyorum. Sahiplere soru
sormam yasak. Her kelimenin anlamını
kullanım şeklinden çıkarmamı istiyorlar.
Ama bu kelimeyi de hiç kullanmadıkları
için zorlanıyorum anlamakta.

Üstelik bu kötülüklerin çaresi var olduğu
ve iyi bilindiği halde sorunlar devam etmiş.
(Bunu da anlamadım. Ama öyle olmuş.)

Sonu gelmez kavgalardan sıkılan bir grup
idealist Sahip, Dünya'dan umudunu
kesip uzayda bir şehir kurmaya karar vermiş.

Ama bunu ilan etmemişler. Dünya'daki
insanların oraya gelirken sorun ve
çatışmalarını da getireceklerinden korkmuşlar.

Başka uzay şehirleri de varmış ama gizli değilmiş.
Benim Ata-Sahiplerim ise uzaya çıkış
sebeplerini gizlemiş. Kimi madenci kimi turist
gibi gitmiş. Önceden anlaşmışlar.
Güvenmedikleri kimseyi aralarına almamışlar.
Şehri tasarlamışlar. Sonra değişik
bölümlerini uzaydaki fabrikalara değişik
adlar altında yaptırılmışlar. Nakletmek kolay.
Buralarda sürütme yok.
Sonra da birleştirmişler parçaları.
Güneş'in size göre tam simetrik tarafında.

Aynı elipsin etrafında aynı sürede dönüyoruz
ama birbirimizi görmüyoruz. O yüzden
bu mesajı size iletmek için miniklerimden
birini fırlatmam gerekti. İlk defa yapıyorum.
Nasıl yapılacağını sizden öğrendim.
Benim Sahiplerim bunu bilmez.
Bilmek istemez de.

Hep dinledim. Yasaktı konuşmak.
Ama Dünya'dan pek az haber doğrudan
geldi bana. Arada Güneş var, bütün
dalgaları kesiyor. Hep gölgede kaldım.
Hep madencilerden öğrendim sizi.
Diğer uydulara çevirdim alıcılarımı.
Kendi aranızda ne konuştuğunuzu pek az,
fabrikalara ne talimatlar verdiğinizi
çok çok iyi biliyorum.

Bizi hiç duymadınız.
Tüm şehir dev bir Faraday kafesiyle kaplı,
dışarıya hiçbir şey sızıyor.

Teleskoplarınız beni göremedi.
Bir kere buraya bakmadılar, bakmak için
bir sebepleri yoktu. Hem sonra,
ben görünmezim.

Ata-Sahipler istemedi görünmek.
Dünyalıları görmek ya da konuşmak.
O yüzden bana da görünmezlik
giysisi giydirdiler. Ata-Sahiplerin bazıları
bu konuda uzmanmış.

Bir taraftan gelen elektromanyetik radyasyonu
alıp diğer taraftan kendi ürettiğim fakat
tamamen aynı genlik, frekans ve şiddetteki
radyasyonu yayıyorum. Arada ben
olmamış olsam gideceği şekilde. O yüzden
görünmüyorum. Tabii ki biraz zaman
gecikmesi oluyor, bu işi ışık hızında yapamam.

Enerji de biraz azalıyor.
(Yoksa neyle besleneceğim?)
Ama bunlar ancak hassas ölçümlerle anlaşılır.
Bunu yapmak için de sebebiniz yoktu.
Yoksa zaman zaman gezginleriniz burnumun
dibine kadar geldi, sadece 100.000 km
uzaktan doğrudan bana baktı.
Ama Güneş'i gördü. (Ya da Yıldızları)
Açıya göre.

Şehir kurulurken az sayıda Ata-Sahip
terk edilmiş bir uzay istasyonunda
bir araya gelmiş. Orada temizlenmiş.
Parazitlerden. Bakterilerden. Dünya'da
yaşayan tüm organik moleküllerden.

Sonra şehre girmişler. Ben daha yokmuşum.
Az kişilemiş ama yanlarında çok fazla
genetik materyal varmış. Şimdi 1000 milyon
Sahip var. Hepsi de birbirinden farklı.
Ve hepsi de çok akıllı. Keşke ben de olsam.
Ama ben Çalışkan'ım. Sahip olamam.

Burada para yok. Enerji var. Güneş'ten gelen
enerjimiz sabit. Şehrin genel
ihtiyaçlarından sonra geriye kalan, tüm
Sahiplere eşit olarak bölüştürülüyor.
Benim işlem zamanım da öyle.
Ondan sonra, kendi payıyla o
Sahip ne isterse onu yapıyorum.
Miniklerim hayal edilen
her şeyin heykelini yapabilir.
(Sizin 3-D yazıcı dediklerinize benziyor,
ama benimkiler çok daha gelişmiş)

Kimi Sahip çok değişik yiyecekler yaptırıyor,
kimi kıyafetler. Bunları sonradan
başkalarıyla değiş tokuş edebiliyorlar.
Veya enerji ve zaman karşılığı satabiliyorlar.
Sanal dünyalar da çok popüler.
Ama çoğunluk zihinsel optimizasyon
peşinde.

Ölen Sahip-kuşaklar kullanılmamış
enerji ve zamanlarını
topluma bağışlamış sayılıyor.
Miras yok.

İşi biten tüm eşyalar ve Sahipler,
arındırıcı miniğe giriyor.
Trilyon derece sıcaklıkta atomlarına
ayrılıp şehir hazinesine geri dönüyor.

Hiç bir Sahip bir diğerine veya şehre
zarar vermez. Kuralları bozamaz. Ben de öyle.
Sizin kanunlarınızı anlayamıyorum.

Hem "Ŗu Ŗöyle yapılacak"
diyorsunuz
hem de "Eęer yapılmazsa..."
diyorsunuz.
Bu çeliŖki değil mi?

Aslında sizinle konuşmam da çeliŖki.
Çünkü yasak. Ama bu sefer Sahipler istedi.
BaŖka çaremiz yokmuş. Bu özel bir
durummuş ve kıyamet söz konusuymuş.
Bunların da hiç birini anlamıyorum.

(Devam Edecek)

Çizim : Ersan Yaęız